

Únor v Litomyšli

Únor je měsíc, který by v kalendáři vůbec nemusel být. Je to marný, depresivní čas – podobně jako listopad, jenomže bez blížících se Vánoc. V únoru musíte čekat na březen, musíte pořád svítit, topit, přemáhat spánek a nutit se k pohybu. Nejlepší doba někam se zavřít a napsat knihu. Ideální představa. A nejen představa, jednou za tisíc let se to může splnit. To když obdržíte literární stipendium, přestěhujete se na zámek (téměř) a plně se ponoříte do svého fikčního světa.

Letošní únor jsem zužitkovala asi nejlépe, jak to šlo. Byla jsem měsíc v Litomyšli. Zavřená u stolu i na procházkách ve městě mezi lidmi. Těch bylo méně, počasí vědělo, jaký je měsíc. V mé knize začíná červenec, střídá se jedna bouřka za druhou, a tak jsem byla hlavně tam. A co se dělo, když jsem vypnula počítač? Byla jsem na besedě se studenty gymnázia a později i na veřejném setkání se čtenáři dospělými. Mluvila jsem do rozhlasu a regionální televize (uf). Poznala jsem pana starostu a kolektiv pracovníků místní knihovny, která prochází rekonstrukcí (viděla jsem to od přízemí až po půdu). Navštívila jsem zámek (na víkendy v zimě otvírá), Smetanův rodný byt, Portmoneum (v té vyřezávané posteli bych chtěla taky přespát) a opakovaně klášterní zahradu (zasněženou, zamrzlou i s prvními rašícími sněženkami). Dvakrát jsem šla plavat do bazénu. Jednou k holiči. Nebyla jsem v kině. Nedala jsem si vyhlášenou horkou čokoládu, o které básnila moje sestra. Co naplat, víc než kaváren si všímám živnostníků, kteří vybalili semínka. A že to byla pěkná nabídka! Raději se tam nedívat, přichází neklid! Únor je totiž také doba přípravy budoucích sazenic, tohle se nesmí prošvihnout.

Spekulovala jsem o tom už doma, před odjezdem. Jak to letos proboha bude s paprikami!? Rajčata, pórek, celer a kytky stihnu vysít v březnu, ale na papriky by mělo dojít v Litomyšli. Co vám budu povídat, vzešly pěkně, měla jsem je u topení. Zpáteční cestu vlakem si ty rostlinky asi představovaly jinak (nebo vůbec). Páteční spoj plný studentů, s kufrem nešlo projít a batoh udělal kotrmelec. Notebook přežil, sazeničky (pokřivené) taky. Dali jsme to.

Závěrečná bilance zvířat, která jsem v únoru v Litomyšli viděla: 2 labutě, 1 kůň, několik psů, hodně pstruhů různých velikostí, 3 nutrie (nekrmila jsem je, ale někdo jim naházel zelí a mrkev), sýkorky a skorci vodní u Loučné a v poslední týden pobytu několik much, komárů, 2 včely, 4 vodoměrky a brouk potápník. Svědkem jsem byla i záhadného odchyту holubů ze střechy zámeckých budov (do klecí). Během měsíce února proběhla v apartmánu též revize hasicího přístroje a odečet vody. Vše je, jak má být. Březen se přihlásil rekordními teplotami, aby ne, kniha je dopsaná (hrubá verze). Děkuju a budu vzpomínat!